

[Enggaard]

befinder sig i en situation, hvor man ligesom må registrere, at der kan være et adskilt ansvar mellem at beslutte lovene og betale regningen.

Vedrørende lovforslag nr. L 217, reglerne for dagpenge: lad os med nogle eksempler se på, hvad det fører til. Vi ønsker fra venstres side, at afstanden ikke indskrænkes mellem dagpenge og løn. Tværtimod kan der måske være mulighed for at vurdere det den anden vej. Men lad os se ved nogle praktiske regneksempler, hvordan forslaget kommer til at fungere.

Endelig vedrørende VS' forslag: man vil have forstået af, hvad jeg har sagt her, at når det gælder vægringsbestemmelser, mener vi, at tendensen i VS' beslutningsforslag er den modsatte af den, vi tilsigter. Vi må derfor fraråde forslaget.

**Fogh Rasmussen (V):**

Jeg skal i forlængelse af hr. Enggaards betragtninger kun gøre nogle ganske få bemærkninger om lovforslaget vedrørende uddannelses- og erhvervsvejledning.

Det er sådan, at uddannelses- og erhvervsvejledning er en meget vigtig ting for at få tilvejebragt overensstemmelse mellem de ønsker, som de uddannelsessøgende har, og de behov, som erhvervslivet og samfundet har. Venstre kan derfor også støtte, at der i medfør af dette lovforslag etableres et råd for uddannelses- og erhvervsvejledning. Der er utvivlsomt, som ministeren anfører i begrundelsen for forslaget, et behov for en samordning og en koordinering af den uddannelses- og erhvervsvejledning, som foregår. Vi lægger også, sådan som der er lagt op til i lovforslaget, en betydelig vægt netop på den regionale og den lokale koordinering af vejledningen, som vi har forstået skal bygges op i tilknytning til de lokale arbejdsmarkedsnævn.

Jeg vil godt understrege, at denne lov jo kun er en ramme omkring denne uddannelses- og erhvervsvejledning. Hvorvidt den vil komme til at opfylde sit angivelige formål, vil jo ikke mindst afhænge af, hvilket indhold ministeren putter i den, dvs. de retningslinjer, som udstikkes i medfør af lovbestemmelserne, og her vil jeg godt nævne nogle få punkter, som vi vil interessere os en hel del for også under udvalgsarbejdet.

Vi vil interessere os for, at der ikke hermed opbygges et monopol på uddannelses- og erhvervsvejledning, at der ikke fra dette råd kan udøves censur over for andre producenter af materiale til disse ting. Vi vil også interessere os for, at der ikke, hvad vi egentlig har haft indtryk af har været tilfældet hidtil, sker en favorisering af bestemte uddannelses- og erhvervsstilbud i den vejledning, der gives. Den favorisering, som vi har indtryk af er sket på visse områder, er måske sket ubevidst, men ikke desto mindre er det en ting, vi må tage op.

Vi vil også interessere os for, at erhvervenes repræsentanter i uddannelses- og erhvervsvejledningen får reelt lige muligheder. Det er et positivt indslag i erhvervs- og uddannelsesvejledning, at erhvervenes repræsentanter, repræsentanterne for det praktiske liv, er med til at give denne vejledning, men så er det også vigtigt, at både lønmodtager- og erhvervssiden er repræsenteret på reelt lige vilkår.

Det er alt sammen ting, vi vil interessere os for, og ikke mindst dette sidste punkt, fordi det er en meget vigtig ting i en fornuftig vejledning af de unge, at det netop er repræsentanterne for det praktiske liv, der kommer med og giver et billede af, hvad det vil sige at gå ind i et bestemt erhverv.

Derfor vil netop en udbygning på dette punkt i højere grad kunne være med til at tilvejebringe en overensstemmelse mellem de ønsker og de behov, der måtte være.

Med disse bemærkninger kan vi støtte dette lovforslag.

**Grethe Fenger Møller (KF):**

Det er jo en meget ubehagelig situation, det danske samfund står i. Den bærer vel næsten præg af håbløshed, også når man ser på de bemærkninger, der er fulgt med lovforslaget.

Den økonomiske krise er stærk, og den er voksende. Arbejdsløsheden er, som det fremgår af bemærkningerne, også stigende, og det siges, at den må ventes at stige yderligere til omkring 230.000–240.000 i gennemsnit for 1981. Men ikke nok med det: regeringen siger også – og den vurdering er jeg enig med regeringen i – at ledighedens karakter forudses forværret, fordi en voksende del af de arbejdsledige er ledige, der har været ledige i